

ampak za svoje koristnejše potrebe. Zato nočem več izgubljati besed o tej zadevi.

Končno naj še pokažem tu v sliki, kako se nasadi in pritrdi okvir s šipo vred na škatlo in kako je škatla narejena. Na sličen način se lahko pritrdi okvir tudi na oljnato sliko. Ako je slika velika, je treba razmeroma več vijakov.

Orodje, ki ga rabim pri popisanih delih, je preprosto in maloštevilno. Nekaj sem si ga napravil sam.

Težko, da bi še kdaj pisal o tej stvari. Zaradi tega zaključujem danes svoj spis z željo, da bi tudi pri nas skoro zavladali boljši prosvetni časi in zabrisali vse razdirajoče vojne posledice! Potem naj se tudi naši prosvetni možje — zlasti naša nadebudna mladina — navzamejo tistega zanimanja in tiste ljubezni do večno krasne prirode, ki vnema mladino v drugih prosvetljenih narodih! Navsezadnje pa še želim, da bi kmalu tudi moja dela našla srečnejše naslednike nego sem jaz.

O Lenčici.

*Ti Janica, ti Marica,
kaj, če še pesem bi zapeli
o Lenčici, ki je odšla
v gozd temni po stezici beli,
da bi suhljadi si nabrala,
ko mati bolna je ležala!*

*A v gozdu vrlo deklico
pozdravile so dobre vile,
nabrale vejic, na glavó
ji butarico naložile . . .
Nosila Lenčica težkó je,
doma pa vzrla, da zlató je. —*

*To pravljica je, ali ta
nam, bratec, peti se ne da!*

*Če si izmišljamo laži,
ko slaba vest nam za porednost
obeta kazen, zdaj še mi
storimo nekaj za naprednost
in si zložimo pesem sami
o vilah, Lenčki in nje mami!*

*Odšli so v šolo — v senčni gaj,
o Lenčici pojó sedaj . . .*

Fr. Rojec.

